

İŞÇİ SINIFI VE MİLLİYETÇİLİK

Aydınlık Gazetesi, 21 Ekim 2019

Yıldırım Koç

Günümüzde dünyada baş çelişki, emperyalist ülkelerle gelişmekte olan ülkeler arasındadır. Kapitalizmi tarihin çöplüğüne göndermenin yolu, emperyalizmin sömürüsünün sona erdirilmesinden, diğer ülkelerden aktardığı kaynakların kesilmesinden geçmektedir. Emperyalist ülkeler başka ülkeleri sömürebildiği sürece, kendi işçi sınıflarına bu sömürüden pay verebilmekte ve onların gücünü, bu sömürüyü sürdürmede kullanabilmektedir. Marx ve Engels'in 150 yıl kadar önce işaret ettiği gerçek, gelişmiş kapitalist ülkelerin işçi sınıflarının 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren kapitalizmin mezar kazıcıları olmaktan çıktığı ve kapitalizmin payandaları/destekçileri haline geldiğidir.

1848 yılı Şubat ayında yayımlanan Komünist Manifesto, "bütün ülkelerin proleterleri, birleşin" çağrısıyla sona ermekteydi. Peki, işçi sınıfları günümüzde enternasyonalist midir, yoksa milliyetçi mi?

"Bunların hangisi doğru?" veya "hangisi olmalı?" diye sormuyorum. Bunların hangisi yaşanan olgu?

Günümüzde hem emperyalist ülkelerin işçi sınıfları, hem de emperyalizmin baskı ve sömürüsü altındaki ülkelerin işçi sınıfları, enternasyonalist değildir, milliyetçidir.

Siz, işçi sınıfları şöyle olmalı veya böyle olmalı, diye yorumlar yapabilirsiniz; ancak bu olguyu değiştiremezsiniz. İşçi sınıfları, tüm ülkelerde milliyetçidir. Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya mücadelesi, günümüzde bizim gibi ülkelerin işçi sınıflarının milliyetçi olmasından geçmektedir. Geleceğin enternasyonalizminin yolu, bugünün milliyetçiliğinden geçmektedir.

Milliyetçilik, bir ülke halkının, bir milletin çıkarlarını savunmaktır. Eğer bu milliyetçilik başka ülkelerin halklarına karşı düşmanlık temelinde gelişirse, şovenizm olur.

EMPERYALİST ÜLKELERİN İŞÇİ SINIFLARININ MİLLİYETÇİLİĞİ

Avrupa ülkelerinde işçiler 19. yüzyılda bir ülkeden diğerine kolayca göç edebiliyor veya çalışmak için gidebiliyordu. Patronlar, kendi ülkelerindeki işçilere karşı, başka ülkelerden grevkıracı işçiler getirebiliyordu. Özellikle Sanayi Devrimi sonrasında işçilerin yaşama ve çalışma koşullarında meydana gelen büyük gerileme, işçileri patronlara ve devletlerine karşı düşmanca bir tavra itmişti. İşçiler, özellikle İngiltere'de çok militanca eylemler gerçekleştiriyordu. Bu tarihte henüz bir Almanya, bir İtalya yoktu; burjuvazinin milliyetçiliği geliştirmesinin ve yaygınlaştırmasının koşulları bulunmuyordu. Bu durum, 19. yüzyılın ilk yarısında işçiler arasında milliyetçiliğin hakim olmamasına yol açtı.

Gelişmiş kapitalist ülkeler, 19. yüzyılın ilk yarısında yaşanan sert sınıf mücadelelerinden dersler çıkardılar; başka ülkelerdeki sömürülerini artırarak ve bu yolda elde ettikleri kaynakların bir bölümünü kendi işçi sınıflarına aktararak, işçi sınıflarıyla kapitalizm arasındaki çelişkileri yumuşattılar. İşçi sınıfları, çalışma ve yaşama koşullarını geliştirmek için, kendi patronları ve devletleriyle mücadele etmek yerine, kendi patronları ve devletlerinin sömürgeciliğini desteklemeye başladı. Daha önceki mücadelelerde yenilen ve sonuç alamayan işçiler, bu kez emperyalizmin destekçisi olarak sorunlarına çözüm aramaya başladı. Büyük ölçüde başarılı da oldu. Bu nedenle emperyalist ülkelerin işçi sınıfları, 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren milliyetçidir.

BİZİM GİBİ ÜLKELERİN İŞÇİ SINIFLARININ MİLLİYETÇİLİĞİ

Türkiye'de günümüzde işçi sınıfımızın sorunlarının büyük bölümü, emperyalistlerden ve onlarla işbirliği içindeki güçlerden kaynaklanmaktadır. Türkiye'de işçi sınıfının huzurlu ve mutlu geleceği, emperyalizmin etki alanının dışına çıkılarak, bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılmasından geçmektedir. Özellikle emperyalist güçlerin Türkiye'de iç savaş çıkarma girişimleri, Fethullahçı casusluk ve terör örgütünün devleti ele geçirme ve ardından ayaklanma çabaları, emperyalistlerin Türk Silahlı Kuvvetleri'ni bölgemizde kukla olarak kullanma niyetleri artık iyice biliniyor.

Emperyalistlere ve ortaklarına karşı m¼cadelede, başka hiçbir ¼lkenin işçi sınıfının T¼rkiye'nin ve T¼rk işçilerinin yanında olmadığı da açıkça g¼r¼ld¼. Amerikan işçi sınıfı, ABD emperyalizminin Irak'taki insanlıkdışı katliamlarına ses çıkarmadı. Diğer emperyalist ¼lkelerin işçi sınıfları da benzer saldırılarda sessizliğini koruyor.

İnsanlarımız son derece gerçekçi. Siz istediğiniz kadar enternasyonalizmden s¼z edin, sağduyulu ve gerçekçi işçilerimiz, karşı karşıya buldukları sorunların öz¼m¼nde emperyalist ¼lkelerin işçi sınıflarının kendi yanlarında olmadığını biliyor. Onların yanlarında olan, t¼m millici g¼lerdir. Bu nedenle de, işçi sınıfımız milliyetçidir.